

100

PÁLAVSKÝCH BEZOBRATLÝCH

fotografický průvodce

*Děkujeme firmě ZEBR s.r.o. za významný finanční příspěvek,
který umožnil vydání této knihy.*

ZEBR s.r.o. | Milovice 178, 691 88 | www.zebr.cz

100 pálavských bezobratlých: fotografický průvodce

Text: Pavel Dedek

Recenze textu: Lada Jakubíková, Tomáš Krejčí

Fotografie: Flickr.com, Jiří Kmet, Jan Miklín, Radek Šich, Jiří Tichota,
Filip Trnka, Marek Vojtíšek, Wikipedia.org

Design, sazba, redakce: Jan Miklín

Vydal **Okrašlovací spolek Mikulov, z.s.** (22. dubna 1055/2, 692 01 Mikulov)
ve spolupráci se **Správou CHKO Pálava**

v roce 2023, 1. vydání

© Pavel Dedek & Jan Miklín 2023

www.krasnymikulov.cz | palava.nature.cz

ISBN: 978-80-11-02678-3 (brožováno)

chráněná krajinná oblast

Pálava

- skalní trávníky
- suché trávníky (stepi)
- lesy a křoviny
- mokřady a lužní lesy
- slaniska

Úvodem

V rukou držíte **druhý díl** ze série *100 pálavských* – po **rostlinách** jsme se zaměřili na **bezobratlé živočichy**. I tento **fotografický průvodce** vás seznámí s **nejcharakterističtějšími druhy**, jejich **ekologií** a **rozšířením**. Nechybí **tipy na místa**, kde na ně můžete nejpravděpodobněji narazit. Vzhledem k obrovské druhové pestrosti se jedná o **velmi úzký výběr**, jen takovou malou ochutnávku toho, co můžete na Pálavě vidět.

Reklama na pestrost

Výjimečnost Pálavy a jejího nejbližšího okolí tkví zejména v **koncentraci, zhuštěnosti**. Jistě, jinde najdeme stovky kilometrů čtverečních skalních stepí na vápenci, stovky hektarů vnitrozemských slanisk, mnohem rozsáhlejší jeskynní systémy nebo světlé lesy, ve kterých se nikdy nepřestalo hospodařit tradičním výmladkovým způsobem a ve kterých se stále pase dobytek. Ale jen Pálava nabízí ochutnávku všech možných **typů biotopů na minimální ploše** – právě v tomhle ohledu je Pálava jakousi zahrádkou, ze které se příroda rozhodla udělat „reklamu na pestrost“. K tomu, abyste mohli obdivovat natolik **různorodá prostředí**, které Pálava nabízí, museli byste obvykle nacestovat stovky nebo spíš tisíce kilometrů. Na Pálavě vám stačí vlastní nohy a jediný den.

Lesy, louky a mnohem více

Obvyklé základní dělení přírodního prostředí na **lesy, louky (stepi) a vodu** je příliš hrubé a ani zdaleka nám neposkytne obrázek, který by se alespoň blížil tomu, co uvidíme, když na Pálavu přijedeme. Jen na samotném Děvíně můžeme najít **několik typů lesů** lišících se druhovým složením dřevin, ale i prostorovou strukturou. Například **poměrně husté lesy** s mohutnými lípami a jasany na severozápadních svazích a naopak **řídké porosty** se zakrslými duby šípáky na opačné straně kopce. Hustá **drnová step** pokrývající vrchol Stolové hory se na první pohled liší od řídké, mezernaté skalní stepi na **vrcholu Děvína** nebo na svazích **Svatého kopečku**. A měřítko používané odborníky – botaniky, fytocenology – je ještě mnohonásobně jemnější a odlišuje od sebe i pro laika na první i druhý pohled nerozpoznatelné typy společenstev rostlin.

Jak knihu používat

Druhy jsou rozděleny do šesti základních skupin podle řádů (viz obsah): **blanokřídli, brouci, motýli, pavouci, rovnokřídli** a **ostatní** (sem byly zařazeny druhy z řádů, které jsou zastoupeny jedním nebo několika málo zástupci). Základní skupiny jsou vizuálně odlišeny **hlavní barvou grafických prvků** včetně barevného pruhu. V rámci těchto skupin jsou druhy řazeny abecedně, s výjimkou brouků, kde jsme zachovali vnitřní členění dle čeledi tak, aby příbuzné (a často i podobné) druhy byly u sebe. Jména druhů jsou uvedena dle databáze **Biolib**.

Údaj v červeném kolečku vyjadřuje **stupeň ohrožení** podle aktuálních **červených seznamů** (ŘEZÁČ et al. 2015; HEJDA et al. 2017), a to **CR** (**kriticky ohrožený**; druh, který čelí výjimečně vysokému nebezpečí vymizení ve volné přírodě), **EN** (**ohrožený**; druh, který čelí velmi vysokému nebezpečí vymizení ve volné přírodě), **VU** (**zranitelný**; druh, který čelí vysokému nebezpečí vymizení ve volné přírodě) a **NT** (**téměř ohrožený**; druh, který prozatím neřadíme mezi ohrožené, ale je blízko této klasifikaci, nebo bude pravděpodobně do jedné z těchto kategorií zařazen v již blízké budoucnosti). Červený čtvereček informuje o **stupni ohrožení dle zákona 114/1992 Sb. (resp. vyhlášky)**, který druhy rozděluje do tří skupin: **§1 kriticky ohrožené, §2 silně ohrožené a §3 ohrožené**. Kategorizace podle červených seznamů je aktuálnější a přesnější.

↔ 25–32 mm

Následuje údaj o **rozměru** – u motýlů se jedná o **rozpětí křídel**, v ostatních případech o **délku těla**. Další diagram ukazuje obvyklou **dobu výskytu dospělců**. Fotografie mohou být doplněny piktogramem značícím ♂ **samce** či ♀ **samici** v případě druhů s výrazným pohlavním dimorfismem a ↻ šipkou značící **fotografii otočenou** (pořízenou na šířku).

Obsah

pavouci (<i>Araneae</i>)	s. 12
rovnokřídlí (<i>Orthoptera</i>)	s. 24
brouci (<i>Coleoptera</i>)	s. 40
střevlíkovití (<i>Carabidae</i>)	s. 40
roháčovití (<i>Lucanidae</i>)	s. 48
chrobákovití (<i>Geotrupidae</i>)	s. 50
vrubounovití (<i>Scarabaeidae</i>)	s. 52
krascovití (<i>Buprestidae</i>)	s. 72
potemníkovití (<i>Tenebrionidae</i>)	s. 82
majkovití (<i>Meloidae</i>)	s. 86
tesaříkovití (<i>Cerambycidae</i>)	s. 88
mandelinkovití (<i>Chrysomelidae</i>)	s. 102
nosatcovití (<i>Curculionidae</i>)	s. 110
motýli (<i>Lepidoptera</i>)	s. 118
blanokřídlí (<i>Hymenoptera</i>)	s. 144
ostatní (kudlanky – <i>Mantodea</i> , polokřídlí – <i>Hemiptera</i> , sít'okřídlí – <i>Neuroptera</i> , stonožky – <i>Chilopoda</i> , škvoři – <i>Dermoptera</i>)	s. 154
Rejstřík českých jmen	s. 172
Doporučená literatura a zdroje	s. 175

stepník rudý (*Eresus kollari*)

VU

↔ 8–16 mm

Popis Robustní velký pavouk, samice větší než samec. Samičky jsou celé černošedé se světlejšími chloupky v přední části hlavohruďi, zadeček samců je z vrchní strany zbarven červeně, typicky s čtyřmi černými skvrnami (počet je ale variabilní), skvrny i černé nohy jsou bíle lemovány. Výstražné zbarvení (kombinace červené a černé) odrazuje případné predátory.

Rozšíření Od Španělska až do středního Ruska, v ČR jen v nejteplejších oblastech Čech i Moravy, nejrozšířenější z našich stepníků. Na Pálavě např. na Svatém kopečku, Stolové hoře, Děvíně.

Biologie Pavouci žijí na otevřených stepních lokalitách. Většinu života tráví v cca 10 cm hlubokých svislých norách, zakrytých pavučinovou stříškou, do které vetkávají kousky okolní vegetace. Z ústí nory vedou lepkavá vlákna pavučiny zachytávající kořist. Tou jsou různé druhy bezobratlých (nejpočetněji mravenci, ale významný podíl mají také brouci). Samečci na přelomu léta a podzimu nory opouštějí a vydávají se hledat samičky. Svě otcovství si „pojišťují“ zalepením pohlavních orgánů samičky tuhnoucí hmotou. Po kopulaci jsou samečci většinou sežráni samičkou, která přezimuje a na jaře klade ve své noře vajíčka. U stepníků byla popsána tzv. matrifágie – matka se dobrovolně nechává vysát vlastními potomky.

Ohrožení Zánikem stepních stanovišť jejich postupným zarůstáním.

Příbuzní Pálava je jediným místem v ČR, kde se můžete setkat hned se třemi druhy stepníků rodu *Eresus*. Další dva zdejší druhy, **stepník moravský** (*E. moravicus*) a **s. pálavský** (*E. hermani*), jsou mnohem vzácnější než s. rudý a liší se od něj kromě méně nápadných rozdílů ve zbarvení především dobou aktivity sameček (na jaře).

kobylka sága (*Saga pedo*)

EN Š1 ↔ < 10 cm

Popis Naše největší kobylka, jeden z největších druhů hmyzu v Evropě. Bezkrídlý druh. Obvykle zeleně zbarvená, méně často hnědá.

Rozšíření Eurosibiřský druh, od Pyrenejí až po jižní Sibiř. V ČR jen jižní Morava, která tvoří nejsevernější hranici výskytu druhu: Znojensko, Pouzdřanská step, Pálava.

Biologie Teplomilný druh stepních a lesostepních lokalit. Množí se parthenogeneticky: neexistují samci, samičky kladou neoplozená vajíčka, z nichž se líhnou zase pouze samičky. Jako ostatní kobylky je i sága dravá a schopná zvládnout i kořist velikosti kudlanky. Běžnější kořistí jsou saranče a jiné kobylky. Loví pomocí předních dvou párů otrněných nohou, jimiž „obejme“ svou kořist a začne ji požírat. Dokáže bolestivě kousnout i člověka. Vajíčka, velká až 11 mm, kladou samičky hluboko do půdy.

Ohrožení Zarůstání lokalit, ale i plošné kosení trávy a úplné odstranění všech keřů. Celoevropsky chráněný druh.

♀

roháč obecný (*Lucanus cervus*)

VU

§3

↔ ♂ < 9 cm
♀ < 5 cm

Popis Největší evropský brouk, všeobecně známý díky samčím „rohům“ – monstrózně zvětšeným kusadlům. Kusadla a krovky zbarvené obvykle do hněda, štít je tmavší.

Rozšíření Evropa a malá Asie. V ČR zejména v teplých oblastech – nížiny a pahorkatiny středních Čech a střední a jižní Moravy. Na Pálavě se s nimi můžete setkat v Milovickém lese (světlé porosty ve zdejších oborách) a při okrajích ostatních lesních porostů (Děvín, Svatý kopeček atd.).

Biologie Saproxylický druh. Roháči jsou u nás vázání především na duby, ale larvy se mohou živit i dřevem jiných stromů. Vývoj velkých, ponravám podobných larev trvá velmi dlouho, obvykle 3–6 let, ale v nepříznivých podmínkách (špatná strava, zastíněné stanoviště) se může protáhnout i na 8 let. Samci létají vysoko v korunách stromů, samičky obvykle uskuteční pouze jeden let krátce po vylíhnutí a pak už jenom lezou po zemi a kladou vajíčka. Aktivní hlavně za teplých letních večerů. Samci svádějí o samičky souboje, při kterých se pomocí kusadel snaží shodit soka ze stromu na zem. Výrony kvasící mízy na kmenech stromů představují pro roháče neodolatelnou příležitost společně „posedět a popít“ a na čas zapomenout na vzájemnou nevraživost a souboje.

Ohrožení Změnou lesnického hospodaření – kdysi světlé prosluněné lesy vystřídaly husté a tmavé porosty, nevhodné pro vývoj jejich larev. Roháči tak byli vytlačeni do alespoň částečně osluněných porostních okrajů, případně do zámeckých parků a alejí, kde nacházejí dostatek starých osluněných stromů.

♀

♂

martináč hrušňový (*Saturnia pyri*)

NT

§2

↔ < 16 cm

Popis Největší motýl Evropy. Na každém křídle má výraznou „oční“ skvrnu, vizuálně napodobující skutečné oko mnohem většího živočicha, než je sám martináč. Tyto falešné „oči“ mají za úkol vylekat případné predátory (ptáky) a odradit je tak před ulovením motýla.

Rozšíření Středomořský druh, zasahující i do severní Afriky a střední Asie. V ČR na severní hranici svého rozšíření, výskytem omezený na teplé oblasti Moravy. Na Pálavě roztroušeně na celém území, často i v obcích okolo lamp veřejného osvětlení.

Biologie Létá za soumraku a po setmění. Ve dne martináč nehybně odpočívá na kmenech stromů, kamenných zídkách, či zdech domů. Housenky se živí listím ovocných stromů (meruňky, jabloně, hrušně atp.), ale např. i jasanů, a kuklí se ve velkém zámotku ve tvaru hrušky na kmeni nebo mezi větvemi stromů. Biotopem jsou staré extenzivní sady, ale i světlé lesy, lesostepi, parky nebo zahrady. Dospělci mají zakrnělé ústní ústrojí a nemohou tak přijímat potravu. Žijí ze zásob, které si nashromáždili v larválním stádiu a coby dospělci velmi krátce. Líhnou se však postupně a tak se s nimi můžeme setkat po celé jaro i léto. Samec dokáže „vyčenichat“ samičku na vzdálenost i několika kilometrů. Samice totiž vylučuje feromony, které samec dokáže zachytit díky dlouze hřebenitým tykadlům.

Ohrožení Úbytkem starých extenzivních sadů a chemizací v zemědělství/sadařství.

mravenec lužní (*Liometopum microcephalum*)

↔ < 11 mm

Popis Středně velký pestře zbarvený mravenec (a). Hlava je černá, hrud' červenožlutá a zadeček černý a hustě stříbřitě opýřený.

Rozšíření Jižní Evropa, na východě až po Írán a severní Izrael. V ČR jen na jižní Moravě, zejména Břeclavsko. Na Pálavě např. v Milovicém lese. Mnohem častější je v lužních lesích okolo Lednice (včetně zámeckého parku) a nad soutokem řek Moravy a Dyje.

Biologie Hnízda mravenců jsou v dutinách starých, mohutných a dosud živých stromů. Z nich pak vyrážejí proudy mravenčích dělnic za potravou, kterou tvoří především medovice – sladké výměšky mšic, sajících na listech stromů v okolí. Svě „hnízdni“ stromy mravenci patrně chrání před hmyzími „škůdci“ a ty jsou tak vitálnější než stromy podobného stáří v okolí. Na kolonie mravence lužního je vázáno několik dalších druhů bezobratlých – kromě pavouka mikárie pospolité (s. 14) jsou to dva druhy drobných kutilek rodu *Tracheliodes*. Tyto loví výhradně mravence lužní jako potravu pro svoje larvy. Aby si oba druhy kutilek vzájemně nekonkurovaly, rozdělily si „sféru působnosti“ – zatímco první druh (**kutík křivonártý (b)**, *Tracheliodes curvitaris*) loví mravence u paty stromů, druhý (**kutík mravenčí, *T. varus***) podniká své nálety ve vyšších partiích kmene.

Ohrožení Úbytkem vhodných biotopů (zejména mýcením starých světlejších dubových porostů). V parcích a alejích pak představuje problém kácení z bezpečnostních důvodů (namísto šetrnějšího ořezu).

a**b**

Rejstřík

babočka bílé C (<i>Polygonia c-album</i>) FL ¹³	118
běloskvrnáč pampeliškový (<i>Amata phegea</i>) JK	120
bourovec trnkový (<i>Eriogaster catax</i>) JT	122
cikáda trnková (<i>Cicadivetta tibialis</i>) FT	154
cvrček polní (<i>Gryllus campestris</i>) JM	24
cvrčivec révový (<i>Oecanthus pellucens</i>) FL ⁷	26
drvodělka fialová (<i>Xylocopa violacea</i>) JM	144
drvodělka malá (<i>Xylocopa iris</i>)	144
drvodělka potulná (<i>Xylocopa valga</i>)	144
hnědásek květeloý (<i>Melitaea didyma</i>) MV	124
chrobák jarní (<i>Trypocoprís vernalis</i>) JM	50
chrobák lesní (<i>Anoplotrupes stercorosus</i>) FL ⁵	50
chrobák vrubounovitý (<i>Sisyphus schaefferi</i>) JK	52
chroust mlynařík (<i>Polyphylla fullo</i>) JM	54
jasoň dymnivkový (<i>Parnassius mnemosyne</i>) MV	126
klikoroh <i>Liparus coronatus</i>	110
klikoroh <i>Liparus dirus</i> JM	110
klikoroh <i>Liparus germanus</i>	110
kobylka sága (<i>Saga pedo</i>) JK	28
kozlíček <i>Agapanthia dahli</i> JM	88
kozlíček černý (<i>Dorcadion aethiops</i>) JM	90
kozlíček hnědý (<i>Dorcadion fulvum</i>) JM	90
kozlíček písečný (<i>Dorcadion pedestre</i>) JM	90
krajník pižmový (<i>Calosoma sycophanta</i>) FL ¹²	40
krasec lesknáý (<i>Anthaxia nitidula</i>) FL ^{8, 11}	72
krasec měďák (<i>Chalcophora mariana</i>) WI ²	74
krasec šestitečný (<i>Chrysobothris affinis</i>) JM	76
krasec třešňový (<i>Anthaxia candens</i>) JM	78
krasec žlutoskvrnný (<i>Ptosima undecimmaculata</i>) FT	80
krtonožka obecná (<i>Gryllotalpa gryllotalpa</i>) JM	30
krytohlav <i>Cryptocephalus laevicollis</i> FT	102
křižák pruhovaný (<i>Argiope bruennichi</i>) JM	12

kudlanka nábožná (<i>Mantis religiosa</i>) JM	156
kutík křivonártý (<i>Tracheliodes curvitaris</i>) JM	148
kutík mravenčí (<i>Tracheliodes varus</i>)	148
květomil černý (<i>Podonta nigrita</i>) JM	82
květomil žlutý (<i>Cteniopis sulphureus</i>)	82
lejnožrout <i>Onthophagus illyricus</i> JM	56
listokaz kovový (<i>Anomala dubia</i>) FL ⁶	58
majka <i>Meloe decorus</i>	86
majka fialová (<i>Meloe violaceus</i>)	86
majka obecná (<i>Meloe proscarabaeus</i>) JK, JM	86
majka svraštělá (<i>Meloe rugosus</i>)	86
majka uralská (<i>Meloe uralensis</i>)	86
maltářka zední (<i>Chalicodoma parietina</i>) FL ²	146
mandelinka <i>Tituboea macropus</i> FT	104
mandelinka krvavá (<i>Chrysolina sanguinolenta</i>) FT	106
martináč hrušňový (<i>Saturnia pyri</i>) JK	128
mikárie pospolitá (<i>Micaria sociabilis</i>) RŠ	14
modrásek vikvicový (<i>Polyommatus coridon</i>) MV	130
mravenec lužní (<i>Liometopum microcephalum</i>) JM	148
nosatec <i>Minyops variolosus</i> FT	112
nosorožík kapucínek (<i>Oryctes nasicornis</i>) JM	60
okáč bojínkový (<i>Melanargia galathea</i>) JM	132
otakárek fenyklový (<i>Papilio machaon</i>) JK	134
otakárek ovocný (<i>Iphiclides podalirius</i>) JM	134
pacvrček písečný (<i>Xya variegata</i>) JM	32
páchník hnědý (<i>Osmoderma barnabita</i>) FT	62
pěnodějka nížinná (<i>Cercopis sanguinolenta</i>) JM	158
perleťovec malý (<i>Issoria lathonia</i>) FL ^{4,10}	136
pestrokřídlec podražcový (<i>Zerynthia polyxena</i>) MV	138
ploskočelka pospolná (<i>Lasioglossum marginatum</i>) PD	150
ploskoroh pestrý (<i>Libelloides macaronius</i>) FL ¹⁴	160
potemník písečný (<i>Opatrum sabulosum</i>) FL ³	84
roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>) JM	48
rýhonosec <i>Coniocleonus nigrosuturatus</i> FT	114

rýhonosec <i>Mecaspis alternans</i> JM	114
rýhonosec páskovaný (<i>Bothynoderes affinis</i>) JM	114
rýhonosec skvrnitý (<i>Cyphocleonus dealbatus</i>) JM	114
saranče modrokřídla (<i>Oedipoda caerulescens</i>) FL^{1,5}	34
saranče slaništní (<i>Aiolopus thalassinus</i>) JM	36
saranče vlašská (<i>Calliptamus italicus</i>) JM	38
skákavka rudopásá (<i>Philaeus chrysops</i>) RŠ	16
sklípkánek pontický (<i>Atypus muralis</i>) RŠ	18
stepník moravský (<i>Eresus moravicus</i>)	20
stepník pálavský (<i>Eresus hermani</i>)	20
stepník rudý (<i>Eresus kollari</i>) JM	20
strašník dalmatský (<i>Scutigera coleoptrata</i>) JM	162
střevlík mřížkovaný (<i>Carabus clathratus</i>) FT	42
střevlík uherský (<i>Carabus hungaricus</i>) FT	44
svižník německý (<i>Cylindera germanica</i>) JM	46
svižník polní (<i>Cicindela campestris</i>) FL¹²	46
svižník zvrhlý (<i>Cicindela hybrida</i>) JM	46
škvor velký (<i>Labidura riparia</i>) JK	164
štítonoš <i>Cassida canaliculata</i> JK, JM	108
štítočka hadincová (<i>Psacasta exanthematica</i>) JM	166
tesařík <i>Chlorophorus varius</i> FL⁹	92
tesařík <i>Plagionotus floralis</i> JM	94
tesařík bukový (<i>Cerambyx scopolii</i>) JM	98
tesařík dubinový (<i>Plagionotus detritus</i>) JM	96
tesařík obrovský (<i>Cerambyx cerdo</i>) JM	98
tesařík Schafferův (<i>Akimerus schaefferi</i>) FT	100
vřetenuška ligrusová (<i>Zygaena carniolica</i>) MV	140
výkalník pečlivý (<i>Copris lunaris</i>) JM	64
zákeřnice červená (<i>Rhynocoris iracundus</i>) JM	168
zákeřnice pirátská (<i>Peirates hybridus</i>) FT	170
zápřednice jedovatá (<i>Cheiracanthium punctorium</i>) RŠ	22
zlatohlávek <i>Protaetia affinis</i>	70
zlatohlávek <i>Protaetia fieberi</i>	70
zlatohlávek hladký (<i>Protaetia cuprea</i>)	70

zlatohlávek huňatý (<i>Tropinota hirta</i>) JM	68
zlatohlávek skvostný (<i>Protaetia speciosissima</i>) WI ¹	66
zlatohlávek tmavý (<i>Oxythyrea funesta</i>) JM	68
zlatohlávek zlatý (<i>Cetonia aurata</i>) JM	70
zobonoska topolová (<i>Byctiscus populi</i>) JM	116
žahalka žlutá (<i>Scolia hirta</i>) JM	152
žluťásek řešetlákový (<i>Gonepteryx rhamni</i>) FL ¹³	142

Autoři fotografií

Pavel Dedek **PD**, Jiří Kmet **JK**, Jan Miklín **JM**, Radek Šich **RŠ**, Jiří Tichota **JT**, Filip Trnka **FT**, Marek Vojtíšek **MV**, Flickr.com **FL** (¹Björn S..., ²Pierre Bornand, ³Bernard DUPONT, ⁴Frayle, ⁵gailhampshire, ⁶Nick Goodrum, ⁷Katya, ⁸Richard, ⁹Gilles San Martin, ¹⁰Peter Stenzel, ¹¹u278, ¹²Frank Vassen, ¹³xulescu_g, ¹⁴Dr. Alexey Yakovlev); Wikipedia.org **WI** (¹Fritz Geller-Grimm, ²Аймаина хикари)

Děkujeme všem fotografům za bezplatné poskytnutí fotografií.

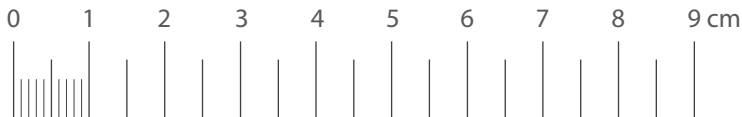
Doporučená literatura a zdroje

ACADEMIA, edice ATLAS: *Pavouci České republiky, Rovnokřídlí České republiky, Blanokřídlí České republiky, Vážky České republiky, Denní motýli, Noční motýli I-III.*

DEDEK, P. (2016) Čtyři křížky pro Pálavu. *Ochrana přírody*, 3: 10–16.

DEDEK, P. (2016) Přírodní památka Na cvičišti – nové a tak trochu jiné chráněné území, *RegioM, sborník Regionálního muzea v Mikulově*, 41–52.

- DEDEK, P. (2016) Změna přístupu k péči o národní přírodní rezervaci Slanisko u Nesytu. *Ochrana přírody*, 6: 10–13.
- DEDEK, P. (2019) Polní cesty - ostrůvky biodiverzity uvnitř zemědělské pouště na příkladu CHKO Pálava. *Ochrana přírody*, 5: 6–9.
- DEDEK, P. & PROKEŠOVÁ, H. (2019) Narušovaná místa v krajině jako útočiště vzácných druhů rostlin a hmyzu. *RegioM, sborník Regionálního muzea v Mikulově*, 4–17.
- DEDEK, P., MIKLÍN, J. & PROKEŠOVÁ, H. (2021) *Chráněná krajinná oblast Pálava*. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 62 s.
- HEJDA, R., FARKAČ, J. & CHOBOT, K. (eds.) (2017) **Červený seznam ohrožených druhů České republiky: bezobratlí**. *Příroda*, 36: 1–612 s.
- KOLIBÁČ, J. a kol. (2019) *Příroda České republiky. Průvodce faunou*. Academia, 486 s.
- ŘEZÁČ, M., KŮRKA, A., RŮŽIČKA, V. & HENEBERG, P. (2015) **Red List of Czech spiders: 3rd edition, adjusted according to evidence-based national conservation priorities**. *Biologia*, 70(5): 645–666.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

Správa CHKO Pálava

- *pečujeme o přírodu a krajinu na území chráněné krajinné oblasti a v dalších rezervacích na jižní Moravě*
- *mapujeme a monitorujeme stav přírody*
- *pořádáme exkurze a akce pro veřejnost*
- *připravujeme naučné stezky a informační panely*

Správa CHKO Pálava

Náměstí 32, 692 01 Mikulov

palava.nature.cz | palava@nature.cz

PŘÍRODA JE NAŠE DĚDICTVÍ I BUDOUCNOST

Okrašlovací spolek Mikulov

Spolek pro ochranu přírody, obnovu kulturní krajiny a péči o životní prostředí v Mikulově a jeho okolí.

www.krasnymikulov.cz

facebook.com/krasnymikulov

pečujeme o zeleň

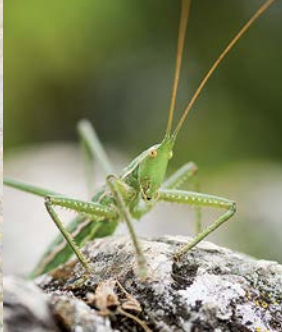

sázíme stromy

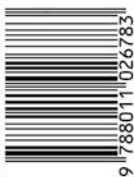

pomáháme krajině

ISBN 978-80-11-02678-3

9 788011 026783

100 pálavských bezobratlých: fotografický průvodce

Text: Pavel Dedek

Fotografie: Flickr.com, Jiří Kmet, Jan Miklín, Radek Šich,
Jiří Tichota, Filip Trnka, Marek Vojtíšek, Wikipedia.org

Design, sazba, redakce: Jan Miklín

Vydal Okrašlovací spolek Mikulov ve spolupráci se
Správou CHKO Pálava v roce 2022, 1. vydání
www.krasnymikulov.cz | palava.nature.cz

